

Imanta dienas atkal skan Cēsīs

Pēc divu gadu prombūtnes Cēsīs atkal atgriezušās Imanta dienas.

Pāris stundas pirms notikuma Cēsīs atgādināja bišu stropu. Mašīna aiz mašīnas meklēja stāvvietu ielās ap Pils parku. Uz katra soļa bija redzami policisti, kuri rūpējās par kārtību pilsētā. Nezinātājam šī situācija varēja asociēties ar kādas Latvijas vai citas valsts augsta ranga personas ierašanos pilsētā. Cilvēki stāvēja rindās pēc biļetēm, bet tie, kuriem ar līdzekļiem grūtāk, iekārtojās aiz parka mākslīgā nožogojuma. Klausītāji bija sasēduši arī uz Lejas kapu mūra iežogojuma.

Trīsdaļīgais koncerts sākās ar Imanta Kalniņa kantātes "1905" pirmatskaņojumu. To izpildīja pats autors un grupa "Turaidas roze".

Imants Kalniņš atzina, ka jūtas aizkustināts, Imanta dienām atkal notiekot Cēsīs: "Nav iespējams aiziet no Vidzemes augstienes, kur Imanta dienas. Nav iespējams pārstādīt puķi citā zemē. Uzskatu, ka šodien esmu atgriezies mājās no trimdas," atzina komponists un teica: "Nākamgad šai tradīcijai būs jau 30 gadi. Tas ir vesels vēstures posms, kurā daudz kas noticis Latvijas sabiedrībā. Runājot par šodienas Imanta dienām, es jūtos fantastiski labi, bet nejūtos tā, it kā šis būtu mans individuāls solo pasākums. Uzskatu, ka mēs visi kopā reizi gadā, piedalāmies vienā lielā muzikālā sapulcē. Atceros, kā šī tradīcija radās un piedzima no mazas ļaužu grupiņas E. Dārziņa muzejā, bet tagad jau izveidojusi savus noteiktus standartus un procedūras." Runājot par kantātes "1905" pirmatskaņojumu, I. Kalniņš pastāstīja: "To biju uzrakstījis jau agrāk, bet, tā kā šogad ir 1905. gada revolūcijas nozīmīgā jubileja, tad Imanta dienās nolēmām to atskaņot. Man šo darbu pasūtīja Ņujorkas latviešu koris un tā diriģents Andrejs Jansons. Kantāte paredzēta simfoniskajam orķestrim un jauktajam korim. Par godu 1905. gada simtgadei izveidoju aranžējumu, kādu šodien dzirdējam. Man 1905. gada jubileja ir ļoti svarīga, jo uzskatu, ka šis gada skaitlis kādreiz tika krāsots sarkans un sasaitīts ar marksisma iniciatīvām, bet no latviešu tautas redzes viedokļa pazuda nozīmīgais akcents par Latvijas neatkarības cīņu sākumu."

Arī Rēzija Kalniņa dziedāja kantātē "1905" Viņa bija sajūsmā par lieliskajiem laika apstākļiem un pasākumu kopumā: "Uzskatu, ka Imanta dienas Cēsīs ir perfekti noorganizētas." Jautāta, vai šogad klausītāju nav mazāk kā citus gadus, viņa atbildēja: "Imanta dienās cilvēku nevar būt par maz, jo visi šeit ir savējie."

Marts Kristiāns Kalniņš ar grupu "Autobuss debesīs" uzstājās koncerta otrajā daļā un rēķināja, ka šis ir jau ceturtās Imanta dienas Cēsīs, kad viņš šeit koncertē. Par kantātes "1905" pirmatskaņojumu M. K. Kalniņš teica: "Mūzikā ir tendence jebkuru skaņdarbu uzlabot visu mūžu. Manas subjektīvās domas, ka kantātes "1905" izpildījumā varētu piedalīties arī koris."

Koncertu noslēdza grupa "Menuets" ar vecajām labajām I. Kalniņa dziesmām. Grupa iesaistīja arī publiku. Sākās kopdziedāšana un dejošana. "Menuets" neaizmirsā arī mazos cēsniekus, veltot tiem I. Kalniņa sacerētās dziesmiņas bērniem.

Grupas "Pērkons" vadītājs un komponists Juris Kulakovs par pasākuma norisi teica: "Brīnišķīgi! Siguldā Imanta dienām arī nebija nekādas vainas, bet Cēsīs ir ierastāk, jo šī Pils parka estrāde ir fantastiskākā Latvijā." Vaicāts, kad J. Kulakovs Cēsīs uzstāsies ar savu autorkoncertu, viņš atbildēja: "Tad, kad Cēsīs uzaicinās."

Tie, kuri koncertu klausījās ārpus Pils parka, neizklīda līdz tā beigām. "Es kā pensionāre nevaru atļauties nopirkt tik dārgu biļeti. Mūzika mani velk, tādēļ gatavojos nākt, kaut gan zināju, ka sēdēšu aiz sētas," teica cēsniiece Ginta, kura uz koncertu bija atnākusi ar savu sunīti Tomiņu. Par to, ka Imantu Kalniņu un dziesmu izpildītājus neizdosies redzēt vaigā, Ginta atbildēja: "Tas nekā, jo viņu dziesmu izpildītājus pēc skata zinu," un piebilda, ka bijusi uz visām Imanta dienām, kas notikušas Cēsīs. Pils parka malā sēdēja arī pensionāru pāris no Jāņmuižas. "Tajā biļetē bija ieskaitīta arī balle, bet mēs nācām uz koncertu, nevis uz dancošanu. Te parka malā dzirdam tikpat labi kā tie, kuri atrodas pie skatuves," teica jāņmuižnieki Gunārs un Biruta. Cēsniieces Ligita, Agnese un Elīna Kauliņas teica, ka Imanta dienas Cēsīs apmeklējušas vienmēr. Pagājušajā gadā

braukušas arī uz Siguldu. Elīna atzina, ka Siguldā nav patikusi norises vieta. Tā šķitusi par mazu, un skatītāji jutušies saspiesti. Cēsīs pasākumam esot pavisam cits vēriens. Pēc koncerta Imanta dienu dalībnieki turpināja priecāties un dejot kopā ar grupu "Sveiks".